

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, dnia 2009-10-13
NP/II/0911/229/300/09

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIII/251/08 Rady Miejskiej w Sośnicowicach z dnia 3 września 2009 r. w sprawie zasad korzystania z gminnych obiektów sportowych, jako niezgodnej art. 40 ust. 1 i art. 41 ustawy o samorządzie gminnym w zw. z art. 4 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 roku o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r, Nr 9, poz. 43 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miejska w Sośnicowicach określiła zasady korzystania z gminnych obiektów sportowych oraz określiła wysokość podstawowej odpłatności za korzystanie z obiektów sportowych na terenie Gminy Sośnicowice (załącznik nr 1 do uchwały).

W § 7 uchwały Rada postanowiła, iż uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego.

Przepis art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, który Rada Miejska powołała w podstawie prawnej uchwały, upoważnia radę gminy do wydania aktów prawa miejscowego określających **zasady i tryb** korzystania z obiektów gminnych i urządzeń użyteczności publicznej.

Tymczasem zgodnie z § 3 przedmiotowej uchwały Rada postanowiła, iż stawki podstawowej odpłatności za udostępnienie obiektów sportowych zostały określone w załączniku nr 1 do uchwały. Natomiast na mocy § 2 kwestionowanej uchwały ustalono, iż wysokość odpłatności za korzystanie z obiektów ustala Burmistrz Sośnicowic na wniosek dyrektora jednostki zarządzającej danym obiektem.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż ustalanie cen i opłat za korzystanie obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mieści się w zakresie pojęcia „zasady i tryb korzystania z obiektów gminnych i urządzeń użyteczności publicznej”, czyli w granicach upoważnienia zawartego w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym (zob. wyrok NSA z dnia

15 kwietnia 2003 r., sygn. akt II SA/Ka 2550/02 nie publ., wyrok NSA z dnia 13 grudnia 2000r., sygn. akt II SA 2320/00, OSS 2001/4/129).

Natomiast podstawę prawną do wydania przedmiotowej uchwały stanowi, również powołany w podstawie prawnej, przepis art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce komunalnej, upoważniający radę gminy m. in. do ustalenia wysokości cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego oraz art. 4 ust. 2 tej ustawy, z którego treści wynika, iż „uprawnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego mogą powierzyć organom wykonawczym tych jednostek”. Jednakże wskazać należy, że art. 4 ustawy o gospodarce komunalnej nie stanowi podstawy do podjęcia uchwały o charakterze aktu prawa miejscowego (wyrok NSA z dnia 29 listopada 2001 roku, sygn. akt SA/Wr 1415/01, OSS 2002/1/16). W ocenie organu nadzoru uchwały w tej materii nie można zaliczyć do kategorii aktów prawa miejscowego również ze względu na brak przymiotu powszechnego obowiązywania jej norm. Jej postanowienia skierowane są do podporządkowanych gminie jednostek organizacyjnych. Jest ona tzw. aktem kierownictwa wewnętrznego, albowiem wiąże jedynie podmioty znajdujące się w strukturze organizacyjnej, w której akt został wydany. Nie rozstrzyga natomiast bezpośrednio o prawach i obowiązkach podmiotów, tworzących wspólnotę samorządową, będących w badanym przypadku usługobiorcami usług komunalnych. Podmioty te uiszczają opłaty w wysokości i na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej z właściwą gminną jednostką organizacyjną lub bezpośrednio z wójtem gminy (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 5 października 2007 r. sygn. akt II SA/Łd 665/07, publ. LEX nr 357623).

Należy stwierdzić, iż niedopuszczalnym jest regulowanie w jednej uchwale, mającej być w zamiarze Rady aktem prawa miejscowego materii, stanowiącej prawo miejscowe (zasady korzystania z obiektów i urządzeń gminnych) i regulacji nie należącej do tej kategorii (opłaty za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej).

Mając na uwadze powyższe stwierdzenie nieważności niniejszej uchwały należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

wz. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

Stanisław Dąbrowski
I WICEWOJEWODA

Otrzymują:

1. Rada Miejska w Sośnicowicach
za zwrotnym potwierdzeniem odbioru
2. NP/II - a/a